XXX. ÉVFOLYAM 10. SZÁM, 2026. OKTÓBER

FORRÁSOK

A Borszékért Alapítvány és a Borszéki Polgármesteri Hivatal közérdekű lapja

SZÁZ ÉV AJÁNDÉKA!

PORTRÉ A SZÁZÉVES SZŐCS VILMA NÉNIRŐL,

EGY ÉLET AMELYBEN A SZERETE MINDENT TÚLÉLT

Szőcs Vilma néni és családja

Vannak emberek, akiknek az élete önmagában is történelem. Akiknek a ráncaiban ott rejtőzik egy egész évszázad öröme és bánata, a könnyek csendes emléke, a kimondatlan imák ereje és az a szeretet, amely még a legnehezebb időkben sem engedi el az ember kezét. Szőcs Vilma néni ilyen ember

Városunkban az idősek világnapja alkalmából minden évben köszöntjük legidősebb polgárunkat. Immár negyedik éve, hogy ezt a megtisztelő címet Vilma néni viseli. Száz esztendő van mögötte – egy évszázad, amelyben volt szegénység és nélkülözés, háború és félelem, kemény munka, családi boldogság, súlyos veszteség, de mindenek előtt mérhetetlen szeretet. Vilma néni ma már nehezen hall, és a szavak is nehezebben formálódnak az ajkán. Ám egy ilyen hosszú élet történetét nem csupán a kimondott szavak őrzik. Ott él az emlékekben, a család szívében, a tekintetekben, az ölelésekben és mindazok szeretetében, akiknek az élete összefonódott az övével. Ezúttal unokája, Ildikó, segítségével idézzük fel Vilma néni száz esztendejének legfontosabb állomásait. Ildikó könnyes szemmel mesélt nagymamája életéről, miközben szavai nyomán lassan megelevenedett előttünk egy egész évszázad – annak minden fájdalmával, szépségével és emberi csodájával.

Gyermekkor, ahol a kevésnek is tudtak örülni

Szőcs Vilma (született Kosz Vilma) néni 1926. augusztus 9-én született Karcfalván, szegény családban. Egy testvérével osztozott a gyermekkor mindennapjaiban, abban a világban, ahol a szeretetet nem drága ajándékokkal, hanem munkával, gondoskodással és egymás iránti tisztelettel fejezték ki. Akkoriban a gyermekek korán megtanulták, mit jelent a felelősség. Nem követelőztek, nem vágytak többre annál, amit a család megengedhetett magának. Tudták, hogy a szülők fáradozása mögött sokszor nehézségek és lemondások húzódnak meg. Vilma néni is kivette részét a mindennapokból.

(folytatás a 2. oldalon)

OKTÓBERI TANÁCSHATÁROZATOK

3. OLDAL

fotó: facebook.com/Ineffable

MEGÚJULT AZ INEFFABLE ZENEKAR

4. OLDAL

fotó: facebook.com/Borszék Város Polgármesteri Hivatala

MEGTISZTELTETÉS VOLT BORSZÉK SZÁMÁRA A 72. NEMZETKÖZI SPORTTÖRTÉNETI KONFERENCIA HÁZIGAZDÁJÁNAK LENNI

5. OLDAL

(folytatás az 1. oldalról)

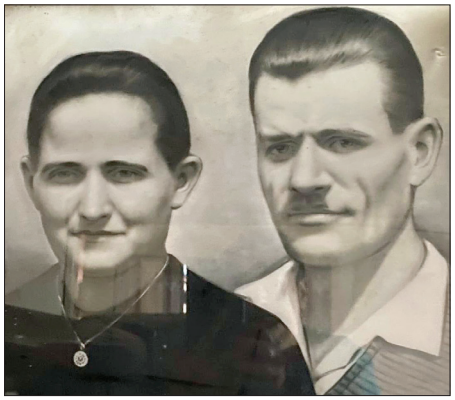
Segített a házimunkában, a mezőn és mindenütt, ahol szükség volt a két kezére. Játszani csak akkor mehetett a többi gyermekkel, ha már elvégezte a rá bízott feladatokat. Mégis, ebben a szűkös világban is volt öröm. Egy kis játék az utcán, néhány gondtalan perc, egy közös nevetés – olyan apró boldogságok, amelyek talán éppen azért maradtak meg olyan mélyen az emlékezetben, mert semmi sem volt magától értetődő. Nehéz gyermekkor volt, de a maga egyszerűségében szép is. Olyan idő, amikor az ember megtanulta megbecsülni a keveset, és hálásnak lenni azért, ami megadatott.

Amikor a félelem beköltözött a mindennapokba

Vilma néni még fiatal lány volt, amikor a második világháború árnyéka rávetült az életére. A háború nem csupán a történelemkönyvek lapjain létezett számára, hanem a mindennapok félelmében, a nélkülözésben és a családjáért érzett aggodalomban. Amikor a boltba küldték vásárolni, szülei öregasszonynak öltöztették, hogy a katonák ne figyeljenek fel rá, és ne essen bántódása. Milyen fájdalmas lehetett egy szülőnek így útnak indítani a gyermekét, és milyen korán kellett felnőnie annak a fiatal lánynak, akinek más körülmények között még gondtalanul kellett volna élnie! A háború évei még nagyobb szegénységet hoztak. Ha hetente egyszer sikerült kenyeret sütni, az már ünnepnek számított a családban. Ma talán bele sem gondolunk, mit jelenthetett akkoriban egy friss kenyér illata, egy falat étel biztonsága vagy az a megkönnyebbülés, amikor az ember tudta: aznap is jut valami az asztalra. Később szülei gazdagabb családokhoz küldték szolgálni. Munkájáért sokszor élelmet kapott. Fiatal éveiben nem a könnyű élet jutott neki, hanem a küzdelem, a szorgalom és az a csendes kitartás, amely egész életén át elkísérte. Talán ezekben az esztendőkben tanulta meg igazán, hogy az embernek nem mindig van hatalma a körülményei fölött, de a tartását, a becsületét és a jóságát akkor is megőrizheti.

Egy találkozás amelyből közös élet lett

A háború után lassan újra kinyílt előtte a világ. Fiatal lányként már a szomszéd falvak fonóiba is eljárhatott, ahol a munka mellett beszélgetésre, nevetésre és ismerkedésre is jutott idő. Csíkszentdomokoson ismerte meg későbbi férjét, az 1923-ban született Szőcs Györgyöt. Ki tudja, milyen gondolatok jártak akkor a fiatal Vilma fejében? Talán még nem sejtette, mennyi öröm és próbatétel vár rájuk, és azt sem, hogy ez a találkozás egy egész életre szóló történet kezdetét jelenti. 1953 április 2-án fogadtak egymásnak örök hűséget. Vilma néni a háztartást vezette, Gyuri bácsi pedig bányászként dolgozott. A megélhetésért több bányásztelepülésen is megfordultak. Dolgos évek következtek, amelyekben a családalapítás, a mindennapi munka és a biztos otthon megteremtésének vágya adott erőt nekik. Aztán a sors Borszékre vezette őket. És Vilma néni egyszer csak úgy érezhette: megérkezett.

Borszék, ahol az álom otthonná vált

Vilma néninek volt egy álma. Nem gazdagságra, nem fényűzésre vágyott. Csak egy olyan helyre, ahol fenyvesek veszik körül az otthonát, és az udvaron kis patak csörgedezik. Egy egyszerű, békés otthonra vágyott, ahol megpihenhet a hosszú évek munkája után, ahol családot nevelhet, és ahol a természet közelsége megnyugvást adhat a lelkének. Borszéken telket vásároltak, és felépítették otthonukat. Így vált valóra Vilma néni álma. Mert az otthon nem csupán falakból és tetőből áll. Az otthon azokból a reggelekből épül, amikor az ember új napot kezd, azokból az estékből, amikor fáradtan, de békében tér nyugovóra, és azokból a pillanatokból, amikor a szerettei körében érzi: jó helyen van. A nehéz időkben a szomszédok is sokat segítettek nekik. Különösen Jozéfa néniék támogatására emlékeztek hálával. Vilma néni tudta, milyen sokat jelent egy segítő kéz, egy jó szó vagy egy apró figyelmesség akkor, amikor az embernek a legnagyobb szüksége van rá. Talán ezért is vált egész életének egyik legfontosabb tanításává az a mondat, amelyet gyakran hangoztatott: „ Ha jót nem tudsz tenni valakinek , legalább rosszat ne tegyél ! “ Egyszerű mondat. Mégis, egy egész élet bölcsessége rejlik benne. Mert jónak lenni nem mindig nagy tetteket jelent. Néha csak annyit, hogy nem bántjuk meg a másikat, segítünk, ha tudunk, és emberek maradunk akkor is, amikor az élet próbára tesz bennünket.

Az anyai szív legszebb ajándéka

Vilma néni és Gyuri bácsi házasságából két gyermek született: Zoltán és Anna, akit a család Panniként ismer. A gyermekek érkezésével új értelmet nyert minden fáradozás. Az otthon megtelt élettel, a napok új feladatokat és új örömöket hoztak. Vilma néni számára a család lett az a biztos pont, amelyért érdemes volt dolgozni, küzde-ni és minden nehézséget elviselni. Amikor gyermekei nagyobbak lettek, a borvíztöltődénél vállalt munkát. Tizenhárom éven át dolgozott, majd nyugdíjba vonult. Ám a nyugdíjas évek sem a tétlenségről szóltak. Segítette gyermekeit, részt vállalt az unokák nevelésében, és továbbra is ott volt a család mellett, amikor szükség volt rá. Az évek múltával egyre több apró kéz kapaszkodott az övébe. Megérkeztek az unokák, és velük együtt a nagymamaság különleges öröme. Négy unokája született: Ildikó, Rodica, Rajmond és Tibor. Később három dédunokával, Editkével, Róberttel és Viktorral, majd egy ükunokával, Annabell-lel is gazdagodott a család. Micsoda ajándék egy ember életében, amikor nemzedékek nőnek fel a szeme előtt! Amikor azok, akiket egykor ő ringatott, már a saját gyermekeiket ölelik, és az élet továbbviszi mindazt a szeretetet, amelyet tőle kaptak. Vilma néni száz éve alatt egy egész család története bontakozott ki. Az ő keze munkájában, gondoskodásában és példájában gyökerezik mindaz, amit az utódok magukkal visznek: a szorgalom, a kitartás, az emberség és az egymás iránti felelősség. Mert az igazi örökség nem mindig az, amit az ember maga után hagy. Sokszor az, amit mások szívébe ültet el.

A veszteség fájdalma és a szeretet megtartó ereje

Az élet azonban a boldog esztendők mellé súlyos megpróbáltatásokat is rendelt. Vilma néni előbb szeretett fiát, Zoltánt, vesztette el 1995- ben. Nincs olyan szó, amely igazán enyhíteni tudná egy édesanya fájdalmát, amikor gyermekét kell eltemetnie. Ez olyan veszteség, amelyre nincs felkészülés, amelyet nem lehet megmagyarázni, és amelynek súlyát talán csak az értheti igazán, aki maga is átélte. És amikor a szív még alig találta a helyét a gyászban, újabb, szinte elviselhetetlen fájdalom érte: nem sokkal később férjét, Gyuri bácsit kellett elveszítenie 1997 - ben. A társ hiánya, akivel annyi évet töltött együtt, akivel otthont épített, és akivel közösen hordozta az élet terheit, bizonyára mély űrt hagyott maga után. Vilma

(folytatás a 3. oldalon)

(folytatás a 2. oldalról)

néninek mégis tovább kellett mennie. Talán a család közelsége, az unokák szeretete és a mindennapok apró feladatai segítették abban, hogy újra és újra erőt találjon. Mert az élet néha akkor is tovább hív bennünket, amikor a szívünk egy része örökre a múltban marad. A fájdalom nem feltétlenül tűnik el az évek során. Megtanulunk együtt élni vele, miközben a szeretet lassan újra megtölti azokat a helyeket, amelyeket a veszteség üresen hagyott. Vilma néni életében a család igen megtartó erő volt. És talán éppen ezért olyan megható, hogy most, százéves korában, amikor már ő szorul a legtöbb gondoskodásra, a családja nem engedi el a kezét.

Amikor a gondoskodás visszatér ahhoz aki egykor mindenkiről gondoskodott Az idő kereke lassan körbeér.

A gyermekből édesanya lett, az édesanyából nagymama, majd dédnagymama és üknagymama. Az a két kéz, amely egykor dolgozott, kenyeret készített, otthont teremtett, gyermekeket nevelt és unokákat ölelt, ma már pihenésre szorul. Az a szív, amely annyi örömöt és bánatot hordozott, ma már a szerettei közelségéből merít erőt. És ott van mellette Ildikó, az unokája, aki évek óta gondoskodik róla. Ildikó számára a nagymama ápolása nem csupán feladat, hanem a szeretet csendes, mindennapi kifejezése. Ott lenni mellette a nehezebb napokon, figyelni a tekintetét, megérteni a szavak nélküli kéréseit, észrevenni, mire van szüksége – mindez olyan szeretet, amelyet nem lehet pusztán szavakkal elmondani. Vannak pillanatok, amikor már nem a beszélgetés a legfontosabb. Elég egy simogatás, egy kézfogás, egy ismerős hang, egy szeretetteljes jelenlét. Mert a szeretetnek nem mindig van szüksége szavakra. Ildikó ma azt adja vissza nagymamájának, amit egykor ő kapott tőle: a figyelmet, a türelmet, a biztonságot és azt az érzést, hogy nincs egyedül. Talán ebben rejlik az élet egyik legszebb rendje. Akiket valaha mi óvtunk, egyszer majd minket óvnak. Akiket mi vezettünk az első lépéseiknél, egyszer majd ők fogják a kezünket, amikor nekünk lesz szükségünk támaszra. És ha ez a szeretet megmarad, akkor semmi sem volt hiábavaló.

Száz év – és ami igazán számít

Száz esztendő. Kimondani is különös. Mennyi minden fér bele egyetlen évszázadba! Mennyi hajnal, mennyi alkonyat, mennyi öröm és könny, mennyi elvégzett munka, mennyi elmondott és elhallgatott ima. Vilma néni életében ott van egy régi világ emléke, a háborús évek félelme, a szegénység leckéje, a fiatal szerelem boldogsága, az otthonteremtés öröme, az anyaság felelőssége, az unokák érkezésének csodája, a veszteségek fájdalma és a családi szeretet megtartó ereje. Ő nem a könnyű életet kapta ajándékba. Hanem egy hosszú életet, amelyben újra és újra meg kellett találnia az erőt a folytatáshoz. Talán éppen ezért olyan értékes a története. Mert arra emlékeztet bennünket, hogy az élet nagysága nem abban mérhető, mennyi mindent birtoklunk, hanem abban, hogyan élünk. Mennyit dolgozunk másokért, mennyi jóságot hagyunk magunk után, és hány ember szívében marad nyoma annak, hogy valaha mellettük voltunk. Vilma néni ma már talán nem tudja úgy elmesélni a múltat, ahogyan egykor tehette. De az élete beszél helyette. Beszél róla a családja, az unokái, a dédunokái és a kis ükunokája. Beszélnek róla az emlékek, az otthon, amelyet felépített, és az a szeretet, amelyet egy egész családnak adott. És beszél róla Ildikó gondoskodása is, aki nap mint nap bizonyítja: a szeretet nem csupán érzés, hanem jelenlét, türelem, áldozat és hűség. Száz év után talán már nem az a legfontosabb kérdés, hány esztendőt adott az élet, hanem az, hogy mennyi szeretet fért bele ezekbe az évekbe. Vilma néni története pedig azt üzeni nekünk, hogy a legnagyobb örökség, amit magunk után hagyhatunk, nem a vagyon, nem a ház, és nem is a földi javak, hanem az a szeretet, amely tovább él azokban, akik utánunk jönnek.

Kedves Vilma néni!

Száz évvel ezelőtt elindult egy élet, amelynek minden napja egy-egy új fejezetet írt a történelem könyvébe. Volt benne nehézség, lemondás és fájdalom, de volt benne otthon, család, gyermekzsivaj, unokák ölelése és annyi szeretet, amely generációkon átívelve ma is tovább él. Kívánjuk, hogy a hátralévő napok hozzanak még sok csendes, békés pillanatot, szerető tekinteteket, gyengéd simogatást és olyan perceket, amelyekben érezheti: nincs egyedül, mert a családja körében ma is ő az a drága kincs, akit óvni, szeretni és becsülni kell.

A jó Isten áldja meg Vilma nénit, őrizze meg szerettei körében, és ajándékozza meg még sok békés, szeretetben töltött nappal! Isten éltesse, drága Vilma néni!

Száz év története mögött egy élet áll. Egy élet mögött egy család. Egy család szívében pedig örökké ott él az a szeretet, amelyet Vilma néni száz esztendőn át adott a világnak.

Mosneág Ilona

OKTÓBERI TANÁCSHATÁROZATOK

Októberben két alkalommal ült össze a borszéki önkormányzat. 7-én egy rendkívüli ülés keretében elfogadtunk 4 határozatot. A 95-ös határozat jóváhagyott egy 582.031 lejes támogatást a Városfejlesztési cégnek a sportlétesítmények működtetésére. A három sportlétesítmény (a Stadion utcai sportpályák, a sportcsarnok és a Kerek sportpálya) működtetése veszteséges. Ezt kellett megtámogatni. A 96-os határozat jóváhagyta 1189,24 köbméter fa értékesítését. Az eladás licitálással történik. A kikiáltási ár 98-190 lej között mozog+ értéktöbbleti adó (ÁFA) a kitermelési helytől és a fa minőségétől függően. A 97-es határozat jóváhagyta egy régebbi határozat módosítását. A 2024/103-as határozatban megfogalmazott „Integrált Digitalizálási Rendszer alkalmazása a Borszéki Polgármesteri Hivatalnál" 1.964737,50 lejbe kerül. A 2%-os önrész 784687,44 lej. Ez az aktualizált összeg. A 98-as határozat elfogadta a költségvetés III. negyedévi megvalósítását.

Október 21-én a rendes havi tanácsülés keretében 3 határozattervezet került napirendre. A 99-es határozat jóváhagyta a pedagógusok szeptemberi ingázási költségeit 7922 lejes értékben. Továbbra is 12 pedagógus ingázik 7 különböző településről. A 100-as határozat elfogadta a költségvetés aktuális módosításait. Az összegek átcsoportosításáról van szó különböző fejezetek és cikkelyek között. A 101-es határozat jóváhagyta a jogi tanácsadó szerződését, 3 ezer lej+ TVA/hónap.

Farkas Aladár

MEGÚJULT AZ INEFFABLE ZENEKAR

Szereceán Tihamér

De hogyan?

Amikor az előző énekesünkkel, Regián Réka-Kata-val elváltak útjaink, ott álltunk Pál Zigivel, Szereceán Ossziánnal és Bodó Istvánnal, és el kellett döntenünk, hogyan tovább. Nem akartunk félmegoldásokat. Úgy döntöttünk, szintet lépünk, és jobban ráfordulunk az angol nyelvre és a nemzetközi piacra.

Közben elkeztünk dolgozni az új dalainkon, amik William Shakespeare szonettjeire épültek. A Shakespeare szonettek ritmikusak, viszonylag könnyű őket megzenésíteni, így jött Istvánnak az ötlet, hogy készítsünk egy erre épülő lemezt. A koncepció irodalmi részében Dr. Prohászka-Rád Boróka segített nekünk sokat. Végül a modern, neo-soul, funk és fúziós popjazz alapokból már jópár készen állt, de énekesünk még nem volt.

Ekkor döntöttünk úgy, hogy Zigivel kimegyünk Londonba egy teljes hétre, és célzottan énekesvadászatba kezdünk. Nagy meló volt: bejártuk a várost, zenei egyetemekhez, iskolákhoz, klubokhoz mentünk, mindenhol szórólapokat osztogattunk. Esténként jam sessionökre és open mic estekre jártunk zenélni, és közben összeraktunk egy Excel-táblázatot vagy 60 lehetséges jelölttel. A sors viszont érdekesen működik. A londoni székhelyű énekes-dalszerzőt, Semaj Dee-t én már korábbról ismertem. 2023-ban a *fiverr.com* platformon keresztül talált rám korábban, és felbérelt engem basszusgitárosként és zenei producerként több dalához is. Mielőtt kiutaztunk Londonba, írtam neki, ő meg mondta, hogy találkozzunk. Először azt hittem, csak beülünk egyet sörözni, de aztán kitaláltuk, hogy menjünk el egyet jamelni. Elmentünk egy stúdióba – ami amúgy konkrétan Amy Winehouse egykori próbaterme és stúdiója volt –, és ott helyben felvettünk két dalt. A kémia azonnal működött, és ez sokat számított abban, hogy Semaj később csatlakozzon hozzánk.

Az út kicsit bonyolódott, végül egy "másik jelöltet" választottunk, aki csatlakozott hozzánk, de végül mégsem működött a dolog.

Mivel ekkor már a tarsolyunkban volt egy hatalmas lehetőség 2025 októberében: a Bagossy Brothers Company meghívott minket előzenekarnak a budapesti Akvárium Klubba, így meghívtuk Semajt, hogy lépjen fel velünk ezen a bulin, és erre az alkalomra hoztunk ki közösen egy négydalos EP-t (Shakespearience). A kislemez anyaga viszonylag hamar és szépen alakult, a koncert valami elképesztően jól sikerült. Itt muszáj kiemelnem a Bagossy közönségét: hihetetlenül nyitottak, befogadóak és támogatóak voltak velünk. Ezután a budapesti élmény után Semaj elkezdte felénekelni a már megírt új Shakespeare dalainkat, és hivatalosan is a zenekar teljes értékű frontembere lett.

Ezzel a lendülettel fejeztük be a teljes, 10 dalos nagylemezünket, a The Shakespearience Evolution-t, ami idén áprilisban jelent meg. A felvételeket, a keverést és a maszterelést már a saját Ineffable Sound csapattal csináltuk meg. (Miután a Zeneakadémián végeztem, Amszterdamban tanultam sound designt, úgyhogy a stúdiózást nagyon komolyan vesszük – ma már a legmodernebb Dolby Atmos térhangzású keveréseket is itt csináljuk, sőt, még a 2025-ös Bagossy MVM koncertet is mi kevertük). Az Ineffable Sound a zenekar tagjaiból és manageréből áll össze.

Megcsináltuk az első közös erdélyi turnénkat is: játszottunk Csíkszeredában, Sepsiszentgyörgyön és a marosszentannai Republic Hubban. Mindig imádunk itthon játszani, nagy erőt ad a hazai közönség.

És hogy hol tartunk most? Nemrég, október 27-én óriási mérföldkőhöz értünk: felléptünk a bukaresti Hard Rock Cafe színpadán, bemutatva az új lemezt. A visszajelzések pozitívak voltak, majd videó részleteket is tervezünk megjelentetni a koncertből. Élmény volt azon a nemzetközi színvonalú színpadon játszani, ahol Románia legnagyobb zenekarai és előadói lépnek fel.

Bodó István, a menedzserünk, sosem riad vissza a kihívásoktól, nagy ötletekkel jön, és vele mindig merünk nagyot álmodni. Fáradhatatlan munkájának köszönhetően már gőzerővel készülhetünk a következő nagy dobásunkra: jövő februárban Marosvásárhelyen lépünk fel az Állami Filharmóniával. A Shakespeare átdolgozásainkat és egyéb saját dalainkat adjuk majd elő szimfonikus zenekarra áthangszerelve. A hangszerelést teljes egészében a billentyűsünk, Zigi rakja össze.

Szóval egy izgalmas, hosszú út van mögöttünk, rengeteg munkával, de úgy érezzük, a jelenlegi felállással most új utakat kell feszegetünk. Szeretünk itthon játszani, de a cél egyértelmű: ezzel a produkcióval a jövőben minél több ország színpadát szeretnénk meghódítani.

Ineffable zenekar: Pál Zsigmond, Szereceán Tihamér, Chris Davis, Szereceán Osszián-Tibor

fotók: facebook.com/Ineffable

Szereceán Tihamér

MEGTISZTELTETÉS VOLT BORSZÉK SZÁMÁRA

A 72. Nemzetközi Sporttörténeti Konferencia házigazdájának lenni

A 72. Nemzetközi Sporttörténeti Konferencia Borszéken

Megtiszteltetés számunkra, hogy 2026. október 10-én Borszék adott otthont a 72. Nemzetközi Sporttörténeti Konferenciának, amelyet Borszék Város Önkormányzata és a Kárpát-medencei Sport Hagyományőrző Egyesület szervezett a Felsőborszéki Művelődési Házban.

A rendezvény megnyitóján Mik József, Borszék polgármestere köszöntötte a résztvevőket. A konferencia a Székely Himnusszal és kulturális műsorral kezdődött, amelyben a borszéki Kovács Inez, Kristáy Gréta tanítványa működött közre. A rendezvény középpontjában a sporttörténet, az olimpiai hagyományok és a helyi sportélet értékei álltak. Az előadások során Csíki András Hargita megye olimpiai bajnokairól, Becze Zoltán a csíki jégkorong rövid történetéről, Farkas Aladár a borszéki sportélet krónikájáról, míg Horváth Vilmos a női olimpiai sportolók történetéről beszélt. A konferenciát a körmendi dr. Mecseriné Rozália és a zalaegerszegi Gyuk György moderálta.

Köszönjük a szervezőknek, az előadóknak és mindazoknak, akik hozzájárultak a rangos esemény megvalósításához. Megtiszteltetés volt számunkra, hogy Borszék házigazdaként otthont adhatott ennek a rangos találkozónak, és hozzájárulhatott a Kárpát-medence sporttörténeti örökségének megőrzéséhez és továbbadásához.

fotó: facebook.com/Borszék Város Polgármesteri Hivatala

Cotrigășanu Cristina-Elena

A KUTYASZÁNHÚZÓ VERSENY

IMMÁR A HUSZONÖTÖDIK KIADÁSÁNÁL TART

A kerekes kutyafogathajtó verseny résztvevői

Kategória	Versenyző	Kutyafajta	Kutyák száma	Helyezés
Bikejoring B	Oroian Liviu	Malinois	1	1
Bikejoring B				
Bikejoring B	Oroian Liviu	szibériai husky	2	1
Bikejoring B	Moca Dan	szibériai husky	2	2
Bikejoring B	Basarab Gica	alaszkai malamut	2	1
Bikejoring B	Chirilă Cristian	alaszkai malamut	1	1
Bikejoring B	Sibișan Daniel	alaszkai malamut	1	2
C 1	Marc Gabriel	szibériai husky	4	1
C 1	Berende Damaschin	szibériai husky	4	2
C 1	Molnar Sandor	szibériai husky	3	3
C 2	Nagy Radu	alaszkai malamut	4	1
C 2	Basarab Gică	alaszkai malamut	4	2
C 2	Sibișan Daniel	alaszkai malamut	4	3
Canicros B	Tatoiu Petru	svájci pásztorkutya	1	1
Canicros B	Ciupudean Gabriel	szibériai husky	1	1
Canicros F	Nica Irina	szibériai husky	1	1
Canicros F	Blaga Crina	alaszkai malamut t	1	1
Canicros F	Ungurean Arkosi Beata	Husky keverék	1	1
Canicros F	Tatoiu Alexandra	svájci pásztorkutya	1	1
Canicros F	Nagy Silvia	alaszkai malamut	1	1
Canicross junior	Moca Sofia	szibériai husky	1	1
Canicross junior	Moca Mihaela	szibériai husky	1	1
Canicross junior	Molnar David	szibériai husky	1	1

(folytatás a 6. oldalon)

(folytatás az 5. oldalról)

Október 10–11-én Borszéken, a kellemes őszi természeti környezetben rendezték meg a kutyaszánhúzó sprintverseny XXV. kiadását, amely a 2026–2027-es versenynaptár őszi szakaszának része.

A Molnár Sportegyesület elnöke, Molnár Sándor gondoskodott arról, hogy a versenyzők minden szükséges feltételt megkapjanak ehhez a találkozóhoz, amely alkalmat adott arra, hogy mindenki megmutathassa sportteljesítményét, valamint négylábú társai szépségét. Az ország különböző részeiről érkezett versenyzők a szánok elé fogták kutyáikat, vagy mellettük futottak, így örülve közösen a borszéki jubileumi kiadásnak.

A szervező gondos előkészületei nyomán megrendezett borszéki versenyen helyi sportolók mellett Kolozsvárról, Beszterce-Naszód megyéből, Gyulafehérvárról, Marosvásárhelyről, Nagyszebenből, Torockóról, Salamásról és Balánbányáról is érkeztek résztvevők. A mintegy két kilométer hosszú pálya rendkívül technikás volt: erdei emelkedők, meredek lejtők, valamint egyenetlen terepen vagy nyílt mezőn zajló tájékozódási szakaszok váltották egymást, de szintvonal mentén kialakított pályarészek is szerepeltek benne.

A két napon át tartó szép idő nagy számú nézőt vonzott, akik kíváncsiak voltak e sportág szépségére, a kutyavezetők és kutyáik ügyességére. A borszéki Tündérkert ideális helyszínnek bizonyult a közönség számára. Több fotós is kiváló pillanatokat örökített meg, látványos képeket és videofelvételeket készítve a kutyákról és gazdáikról. Az esemény képeit és videóit a borszéki ifjú tudósítók, a Goldenframe Facebook- és Instagram-oldalán tekinthetik meg az érdeklődők.

A főszervező, Molnár Sándor immár hagyományosnak számító partnerei: Borszék Város Önkormányzata, amelyet a versenyen Mik József polgármester képviselt, a Borszéki Turisztikai Információs Központ Cristina Cotrigăşanu révén, a Borszéki Off-Road Club egyesület, valamint a borszéki Romaqua Group SA.

Dănuț Bordanciuc

„LESS IS MORE – PREVENTION OF FOOD WASTE”

Mobilitás az élelmiszerekről, a felelősségvállalásról és a változtatás erejéről

Résztvevő csoportok, Borszék, szeptember 29 - október 2.

2026. szeptember 29. és október 2. között az iskolánk otthont adott annak a nemzetközi találkozónak, amelyen romániai, portugáliai és törökországi diákok és pedagógusok vettek részt az Erasmus+ KA210-SCH „Less is More – Prevention of Food Waste” (A kevesebb több – Az élelmiszer-pazarlás megelőzése) című projekt romániai mobilitásának keretében. A projekt azonosító száma: 2025-RO01-KA210-SCH-000358305.

Vendégszeretet és egy új Erasmus+-élmény kezdete

A mobilitás hagyományosan a vendégek kenyérrel és sóval történő fogadtatásával kezdődött. Az első találkozás izgalmai mellett az egyik legnagyobb kihívást az jelentette, hogy a három különböző országból érkező, eltérő nyelvi és kulturális háttérrel rendelkező gyermekekből valódi csapatot kovácsoljunk.

A **„Find Your Team!”** (Találd meg a csapatodat!) elnevezésű tevékenység során a diákok megismerkedtek csapattársaikkal. Minden csapat nevet választott, logót és jelmondatot alkotott, miközben együtt gondolkodtak, rajzoltak, ötleteltek, és közös döntéseket hoztak.

„Give a Second Life to Food!” – Mielőtt kidobnánk, gondoljuk át még egyszer!

Az élelmiszer-pazarlás nyomában tevékenység keretében a diákok igazi pazarlásvadászokká váltak. Kártyák és hétköznapi életből vett példák segítségével vizsgálták meg, mi minden történhet azokkal az élelmiszerekkel, amelyeket általában már nem használunk fel. Komposzt? Állati takarmány? Egy új recept? Esetleg dekoráció?

A gyermekeknek választaniuk kellett, meg kellett indokolniuk döntéseiket, és új felhasználási lehetőségeket kellett találniuk.

A „Give a Second Life to Food!” üzenet egy kreatív műhelymunka során is kézzelfoghatóvá vált. Szárított gyümölcsszeletekből és -héjakból, magvakból, valamint más természetes alapanyagokból dekoratív koszorúk készültek. A közös alkotás során a diákok megtapasztalhatták, hogy ami első látásra haszontalannak tűnik, egy kis kreativitással és felelősségteljes gondolkodással értékes erőforrássá válhat, így az újrahasznosítás és az újrafelhasználás gondolata személyes élménnyé vált.

Az osztálytermen túl – Fedezzük fel az élelmiszerek útját!

A mobilitás fontos részét képezte a valós környezetben történő tanulás. A tematikus látogatások lehetőséget teremtettek arra, hogy a résztvevők megismerjék, mi történik az alapanyagokkal és az élelmiszerekkel, mielőtt azok a fogyasztókhoz kerülnek.

(folytatás a 7. oldalon)

(folytatás a 6. oldalról)

A Romaqua Group RT borszéki üzemében a diákok és pedagógusok megfigyelhették az ásványvíz palackozásának folyamatát.

A gyergyóremetei Rusty Potatoes – INNOSCITECH S.R.L. vállalatnál a résztvevők végigkövethették a burgonya útját a nyersanyagtól egészen a fagyasztott, csomagolt hasábburgonya előállításáig. A **Rely** vállalatnál egy egészen más technológiával ismerkedhettek meg: a liofilizálással, vagyis a fagyasztva szárítással. Megtudhatták, hogyan tartósítható az eper, a málna, az áfonya és a gomba olyan eljárással, amely lehetővé teszi ezeknek a termékeknek a hosszabb ideig történő megőrzését.

A gyergyószentmiklósi **Benedek** üzemben a résztvevők a húsfeldolgozás és a húskészítmények előállításának egyes mozzanataiba nyerhettek betekintést.

„From Farm to Table" – Tanuljuk meg értékelni az élelmiszert!

A diákok autentikus környezetben ismerkedhettek meg egy állattenyésztő gazdaság mindennapjaival, és jobban megérthették az állatok, az emberek munkája és az asztalunkra kerülő élelmiszerek közötti összefüggéseket.

Újabb lépést tettek abba az irányba, hogy minél jobban megismerjük egy élelmiszer útját az asztalunkig, annál inkább megértjük annak értékét és azt, miért nem szabad pazarolnunk.

„Cooking Without Waste" – Amikor a tanulás a tányérra kerül

A „Cooking Without Waste" (Főzés pazarlás nélkül) tevékenység során a diákok csapatokba szerveződve desszerteket készítettek egyszerű, könnyen hozzáférhető alapanyagokból. Banán, nektarin, narancs, maracuja, babapiskóta, puding, tejszínhab és a műhelymunkához előkészített egyéb hozzávalók kerültek az asztalokra.

A csapatok saját ízlésük és kreativitásuk szerint választották ki az alapanyagok kombinációját, felosztották egymás között a feladatokat, elkészítették a desszerteket, majd bemutatták alkotásaikat a többieknek.

Négy nap, három ország, egy közös felelősség

A romániai mobilitás nem csupán az élelmiszer-pazarlásról szólt. A kommunikáció, az együttműködés, a kreativitás, a barátság és egy másik kultúra megismerése ugyancsak fontos szerepet kapott.

Egy történetet, amely az élelmiszerek útjáról, az értékteremtésről és a felelősségről szól.

Egy élelmiszer története nem az üzletben kezdődik, és nem kellene a szemetesben végződnie. Az élelmiszer-pazarlás megelőzése azt jelenti, hogy megtanulunk tudatosabban választani, megfelelően tárolni, újra felhasználni, értékesíteni a rendelkezésünkre álló erőforrásokat, és mindenekelőtt megbecsülni az élelmiszert.

Ez az egyik legfontosabb üzenet, amelyet a „Less is More – Prevention of Food Waste" című Erasmus+ projekt szeretne továbbadni a fiatal generációknak.

Mert a változás sokszor apró döntésekkel kezdődik. Egyetlen megmentett élelmiszerrel, egy új ötlettel vagy egy tudatosabb választással. Ha megtanuljuk, hogy az érték nem a mennyiségben, hanem a felelős felhasználásban rejlik, máris tettünk egy lépést egy fenntarthatóbb jövő felé.

Az Európai Unió finanszírozásával. A kifejtett nézetek és vélemények azonban kizárólag a szerző(k) álláspontját tükrözik, és nem feltétlenül egyeznek meg az Európai Unió vagy a finanszírozó hatóság nézeteivel és véleményével. Ezekért sem az Európai Unió, sem a finanszírozó hatóság nem tehető felelőssé.

fotók: facebook.com/Zimmethausen Szaklíceum

CERCEL RAMONA NYOMÁN

HAZAHÍVÓ BORSZÉKI FORRÁSOK:

EMLÉKEZETES TALÁLKOZÓK TARKÍTOTTÁK AZ IDEI SZEZONT

A VOLT POLIKLINIKÁSOK TALÁLKOZÓJA

Mint minden évben, az idén is pár hónapra hazamentem Borszékre. A friss levegő és a jó barátokkal való találkozás minden évben új energiával, új erővel tölt fel. Bár a mindennapjaim része volt az erdei séta és a gombászás, hihetetlen, de az idén nem mentem nagy kirándulásokra, mert bevallom, tartok a medvéktől. Az idei évemet azonban különös és szép találkozások tarkították. Ezek a találkozók mind megerősítették bennem azt a tudatot, hogy igenis otthon vagyok. Júniusban kopjafát avatott a közösség, szeptember elején a bölcsőde volt alkalmazottjaival gyűltünk össze, és büszke édesanyaként köszönthettem az 50 éves kortársaik körében ünneplő fiamat is. Részt vettem meghívottként egy 60 éves kortárstalálkozón, végül pedig, a szezon zárásaként, a régi poliklinikás kollégákkal gyűltünk össze.

A rendezvénysorozat június 21-én egy méltóságteljes ünnepséggel vette kezdetét. A borszéki közösség a Gyergyószéki Vitézi Rend szervezésében, a Szentgyörgy Lovagrend részvételével kopjafát avatott a katolikus templomunk udvarán. Szép, rendhagyó ünnepre került sor, amely szinte mindenkit érintett apai, testvéri vagy rokoni szinten. A második világháborúban elesett hősök emlékére állított kopjafa avatását rövid, színvonalas kulturális műsor követte. Így adóztunk mély tisztelettel a hősi halottainknak.

Szeptember eleje a generációk és a

(folytatás a 8. oldalon)

(folytatás a 7. oldalról)

szakmai közösségek találkozásáról szólt. Szeptember 4-én, péntek délben a volt bölcsődei alkalmazottak találkozóját szerveztük meg a Pálma vendéglőben. Az első találkozónk még 2018. szeptember 8-án volt, azóta pedig minden évben szeptember első hétvégéjén összeülünk, ha lehet ugyanitt, ahol a tulajdonos is a mi bölcsődénkbe járt egykor. Sajnos az idő múlásával minden évben egyre kevesebben vagyunk. Vannak, akik örökre elmentek, és olyanok is, akik betegség vagy családi okok miatt nem tudtak eljönni. Mi az idén tizenegyen gyűltünk össze, és róluk is szeretettel megemlékezve örültünk egymásnak. Együtt ebédeltünk, és jókat beszélgettünk a mostani örömeinkről, bánataink-ról. Bízunk benne, hogy a jövőben is ugyanilyen lelkesedéssel fogunk találkozni.

Ezt követte az 50 évesek találkozója. Az egyetlen fiam is betöltötte az 50. életévét, a kortársak pedig hazahívták Borszékre szeptember 5-ére. Az ünnepi szentmise után virággal köszöntöttük az ünnepelteket, akik ezután díszebéden vettek részt a Harmónia étteremben. Rendkívül jó hangulattal zárult a találkozó. Pár héttel később, szeptember 19-én nagy örömmel vettem részt a 60 éves kortárstalálkozón is, pedig én már jócskán betöltöttem a hatvanadik évemet. A férjem osztályfőnöke volt ennek a kitűnő osztálynak, akiket még Csortea Mária tanítónénitől vett át. Rengeteget kirándultunk anno, én pedig velük együtt nőttem fel „pedagógusfeleségként". A régi kirándulásaink során sokat daloltunk, és közösen nevelgettük egymást. Igazi megtiszteltetés volt, hogy engem is elhívtak, ezt ezúttal is nagyon köszönöm. Megelégedéssel láttam, ahogy csillogó szemmel örvendeznek egymásnak; ez az osztály most is egy rendkívül összetartó, életigenlő közösség. Az ebéd a Harmóniában volt, kiváló zenekarral és minden jóval, ami szem-szájnak ingere. Gratulálok, csak így tovább, Hatvanasok!

Lassan elérkeztünk a szezon zárásához is. Október 3-án megszerveztük a volt poliklinikás találkozót. Nagy örömünkre 48-an gyűltünk össze. A találkozás ötlete már évek óta foglalkoztatott bennünket, de csak most sikerült nyélbe ütni. A Melik vendéglőben – a volt poliklinika épületében – délután 14 órakor találkoztunk. A volt alkalmazottak időt és pénzt nem kímélve érkeztek meg Kolozsvár, Jászváros, Marosvásárhely, Székelyudvarhely, Szentegyháza, Tusnád, Csíkszereda, Maroshévíz, Gyergyóholló és Hollósarka településekről, hogy találkozzanak a borszékiekkel.

Nem feledkeztünk meg az eltávozottakról sem, egyperces néma csenddel tisztelegtünk az emléküknek. Köszönetet mondtunk azoknak, akik segítettek a szervezésben ötletekkel, telefonszámokkal, emlékekkel vagy bármilyen más módon: Ruszka M., Siklódi E., dr. Dinu D., Lobont J., dr. Matricala M., Barabás R., Fokt G., Patka M., Kolbert A., Kurkó I., Ivácsony M., Nagy M. és Köllő P. Meghívott vendégünk, Farkas Aladár tanár úr mint helytörténész tartott egy színvonalas kiselőadást a borszéki fürdőéletről. Ezután a volt igazgatóink, dr. Dinu Doina és dr. Tóth Attila szóltak hozzánk, valamint Lobont Júlia és jómagam is üdvözöltük az egybegyűlteket. Az ízletes ebéd után átmentünk a Fontánába, ahol kedves fogadtatásban volt részünk. Egy kávé elfogyasztása után dr. Matricala doktornő és Fokt Gabika bemutatták a kezelőbázist, másnapra pedig meghívták a társaságot a helyi Élményfürdőbe egy kellemes csobbanásra.

Remélem, emlékezetes volt mindannyiunknak ez a találkozás, és a jövőben, október első hétvégéjén ismét találkozunk. Akkor újból beteljesedik a jól ismert mondás: „Aki a Borszék vizét issza, annak szíve vágyik vissza."

Eigel Katalin

PROGRAM AZ ADVENTI IDŐSZAKBAN

NOVEMBER 29., VASÁRNAP
17:00 Első gyertyagyújtás - Ft.
Elekes Szabolcs katolikus plébános
Ünnepi beszéde
Hogyan tudnék élni nélküled
filmvetítés II rész

DECEMBER 6., VASÁRNAP
11:00 Karácsonyi vásár
17:00 Második gyertyagyújtás
Mik József polgármester
Ünnepi beszéde
18:00 **SZABÓ ELŐD: HÓFEHÉR ESTÉK**

DECEMBER 13., VASÁRNAP
17:00 Harmadik gyertyagyújtás
A Zimmethausen szaklíceum diákjai
ünnepi műsor
A„ Légy Komoly" színtársulat
kabaré műsora

DECEMBER 19., SZOMBAT
17:00 Negyedik gyertyagyújtás
18:00 Karácsonyi koncert –
Classical Singers együttes

DECEMBER 20., VASÁRNAP
FELSŐ-BORSZÉK
Karácsonyi vásár az ifjúság szervezésében

SAKK VODA COSTELLEL

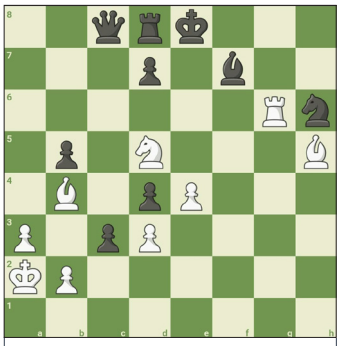

Diagramm a 2026. szeptemberi számból

A szeptemberi számban megjelent feladvány megoldása:

1Be6+dxe6
2Hf6#

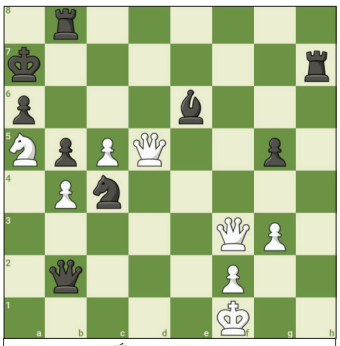
Megoldás: Vodă Costel

Új feladvány!

A mellékelt ábrán egy sakk diagrammát mutatunk be. A sakk kedvelőit arra kérjük, hogy oldják meg a feladatot, majd a megoldást küldjék el a turism.borsec@gmail.com e-mail címre.

A megoldást a következő számban közöljük.

**Bástya=B / Huszár=H / Futó=F / Vezér=V / Király=K. A gyalogot nem jelölik, csak a mezőt ahová lépnek.*

Új diagramm:
A fehér lép. Matt 3 lépésből.

SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉS KAPURÓL KAPURA:

2026. november 16. hétfő
2026. december 21. hétfő

BORSZÉK VÁROS POLGÁRMESTERI HIVATALA - ISSN 1224 - 1709
Felelős szerkesztő: **Móga Renáta**
Szerkesztőség: **Ballai Erzsébet, Elekes Szabolcs, Farkas Aladár, Fazakas Emese, Ferency József, Kolbert Tünde, Kovács Júlia, Pethő Csongor, Stan Tímea Anca**
Számítógépes szerkesztés: **Móga Attila /** Nyomda: **F&F INTERNATIONAL** - Gyergyószentmiklós

A cikkek tartalmáért az aláíró személy a felelős.